

INVITATORIEPSALMODIER

Allmänna anvisningar: se dokumentet "Kommentar och anvisningar".

INTRODUKTION

Invitatoriepsalmen med antifon, som inleder dagens första tidebön, ska alltid utföras responsorialt: en eller ett par försångare sjunger verserna, och alla stämmer in med antifonen på angivna ställen. Före psalmen sjungs antifonen en gång av försångare och upprepas omedelbart av alla. Även om man läser psalmen gör man på samma sätt.

Till Ps 95, den vanligaste invitatoriepsalmen, finns här särskilda melodier till verserna. Man väljer den variant som tillhör den *modus* (tonsläkte) som anges vid respektive antifon i häftet *Antifoner till invitorium*. Man kan också använda de vanliga psalmtoner som anges där.

Om man i stället för Ps 95 väljer Ps 24, 67 eller 100, sjungs verserna på vanlig psalmton.

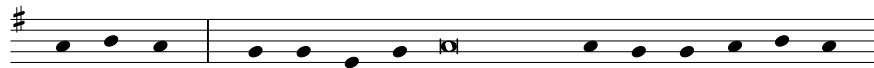

INVITATORIEPSALMODIER

Modus 2

Kom, låt oss hö - ja glädjerop till Her - ren, jubel till vår fräls-

nings klippa. Låt oss trä - da fram för hans an - sik - te med tack - sä -

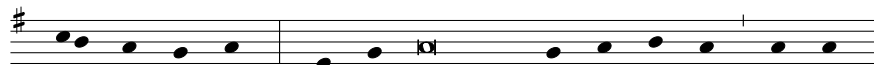
gel - se och höja ju - bel till ho - nom med lov - sång. *Ant.*

Ty Her - ren är en väl - dig Gud, en väldig ko - nung ö - ver

al - la gu - dar. Han har jor - dens djup i sin hand, och ber gens

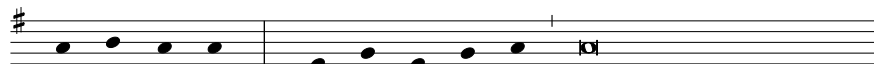
höj - der är hans. Hans är havet, ty han har gjort det, och hans

hän - der har da - nat det tor - ra. *Ant.*

Kom, låt oss tillbedja och ned - fal - la, låt oss knäböja för Her - ren,

vår ska - pa - re. Ty han är vår Gud, och vi är det folk som han

har till sin hjord, vi är får som står un - der hans vård. *Ant.*

Forts. →

O att ni i dag ville hö - ra hans röst! Förhärda inte e - ra
 hjärtan som vid Me - ri - va, såsom på Massas dag i ök - nen,
 där e - ra fäder frestade mig, där de prö - va - de mig, fastän de
 ha - de sett mi - na verk. *Ant.*

I fyr - ti - o år var det släktet mig till le - da, och jag
 sade: "De är ett folk som far vilse med sitt hjär - ta, och de vill
 inte veta av mi - na vä - gar." Då svor jag i min vre - de:
 "De skall in - te kom - ma in i min vi - la." *Ant.*

Ä - ra va - re Fadern och Sonen och den he - li - ge An - de.
 Så - som det var av begynnelsen, nu är och skall va - ra, från e - vig -
 het till e - vig - het. A - men. *Ant.*

Modus 2*

Kom, låt oss hö - ja gläd - je - rop till Her - ren, jubel till vår
frälsnings klippa. Låt oss trä - da fram för hans an - sik - te med
tack - sä - gel - se och höja ju - bel till ho - nom med lov - sång. *Ant.*

Ty Her - ren är en väl - dig Gud, en väldig ko - nung ö - ver
al - la gu - dar. Han har jor - dens djup i sin hand, och bergens
höj - der är hans. Hans är havet, ty han har gjort det, och hans
hän - der har da - nat det tor - ra. *Ant.*

Kom, låt oss till - bed - ja och ned - fal - la, låt oss knäböja för
Her - ren, vår ska - pa - re. Ty han är vår Gud, och vi är det folk
som han har till sin hjord, vi är får som står un - der hans vård. *Ant.*

Forts. →

O att ni i dag ville hö - ra hans röst! Förhärda inte e - ra
 hjärtan som vid Me - ri - va, såsom på Massas dag i ök - nen,
 där e - ra fäder frestade mig, där de prö - va - de mig, fastän de
 ha - de sett mi - na verk. *Ant.*

I fyr - ti - o år var det släktet mig till le - da, och jag
 sade: "De är ett folk som far vilse med sitt hjär - ta, och de vill
 inte veta av mi - na vä - gar." Då svor jag i min vre - de:
 "De skall in - te kom - ma in i min vi - la." *Ant.*

Ä - ra va - re Fadern och Sonen och den he - li - ge An - de.
 Så - som det var av begynnelsen, nu är och skall va - ra, från e - vig -
 het till e - vig - het. A - men. *Ant.*

Modus 4

Kom, låt oss hö - ja gläd - je - rop till Her - ren, ju - bel till vår
fräls - nings klip - pa. Låt oss trä - da fram för hans an - sik - te med
tack - sä - gel - se och hö - ja ju - bel till ho - nom med lov - sång. *Ant.*
Ty Her - ren är en väl - dig Gud, en väl - dig ko - nung ö - ver
al - la gu - dar. Han har jor - dens djup i sin hand, och ber - gens
höj - der är hans. Hans är havet, ty han har gjort det, och hans
hän - der har da - nat det tor - ra. *Ant.*
Kom, låt oss till - bed - ja och ned - fal - la, låt oss knä - bö - ja för
Her - ren, vår ska - pa - re. Ty han är vår Gud, och vi är det folk
som han har till sin hjord, vi är får som står un - der hans vård. *Ant.*

Forts. →

O att ni i dag ville hö - ra hans röst! Förhärda inte e - ra
 hjärtan som vid Me - ri - va, så - som på Mas - sas dag i ök - nen,
 där e - ra fäder frestade mig, där de prö - va - de mig, fastän de
 ha - de sett mi - na verk. *Ant.*

I fyr - ti - o år var det släktet mig till le - da, och jag
 sade: "De är ett folk som far vilse med sitt hjär - ta, och de vill inte
 ve - ta av mi - na vä - gar." Då svor jag i min vre - de:
 "De skall inte kom - ma in i min vi - la." *Ant.*

Ä - ra va - re Fadern och Sonen och den he - li - ge An - de.
 Så - som det var av begynnelsen, nu är och skall va - ra, från e - vig -
 het till e - vig - het. A - men. *Ant.*

Modus 4*

Kom, låt oss hö - ja gläd - je - rop till Her - ren, jubel till vår
fräls - nings klip - pa. Låt oss trä - da fram för hans ansikte med
tack - sä - gel - se och höja ju - bel till ho - nom med lov - sång. *Ant.*
Ty Her - ren är en väl - dig Gud, en väl - dig ko - nung ö - ver
al - la gu - dar. Han har jor - dens djup i sin hand, och
ber - gens höj - der är hans. Hans är havet, ty han har gjort det,
och hans hän - der har da - nat det tor - ra. *Ant.*
Kom, låt oss till - bed - ja och ned - fal - la, låt oss knä - bö - ja
för Her - ren, vår ska - pa - re. Ty han är vår Gud, och
vi är det folk som han har till sin hjord, vi är får som
står un - der hans vård. *Ant.*

Forts. →

O att ni i dag vil - le hö - ra hans röst! För - här - da
inte era hjärtan som vid Me - ri - va, såsom på Mas - sas
dag i ök - nen, där e - ra fä - der frestade mig, där de
prö - va - de mig, fastän de ha - de sett mi - na verk. *Ant.*

I fyr - ti - o år var det släktet mig till le - da, och jag
sade: "De är ett folk som far vilse med sitt hjär - ta, och de vill inte
ve - ta av mi - na vä - gar." Då svor jag i min vre - de:
"De skall inte kom - ma in i min vi - la." *Ant.*

Ä - ra va - re Fadern och Sonen och den he - li - ge An - de.
Så - som det var av begynnelsen, nu är och skall va - ra, från
e - vig - het till e - vig - het. A - men. *Ant.*

Modus 5

Kom, låt oss höja glädjerop till Her-ren, jubel till vår fräls-nings
klip-pa. Låt oss trä-da fram för hans ansikte med tack-sä-gel-
se och hö-ja ju-bel till ho-nom med lov-sång. *Ant.*

Ty Her-ren är en väl-dig Gud, en väldig ko-nung ö-ver
al-la gu-dar. Han har jor-dens djup i sin hand, och ber-gens
höj-der är hans. Hans är havet, ty han har gjort det, och hans
hän-der har da-nat det tor-ra. *Ant.*

Kom, låt oss tillbedja och ned-fal-la, låt oss knä-bö-ja för
Her-ren, vår ska-pa-re. Ty han är vår Gud, och vi är det
folk som han har till sin hjord, vi är får som står under hans vård.
Ant.

Forts. →

O att ni i dag ville hö - ra hans röst! Förhärda inte era

hjärtan som vid Me - ri - va, såsom på Massas dag i ök - nen,

där e - ra fä - der frestade mig, där de prö - vade mig, fastän de

ha - de sett mi - na verk. *Ant.*

I fyr - ti - o år var det släktet mig till le - da, och jag sade:

"De är ett släkte som far vilse med sitt hjär - ta, och de vill inte

veta av mi na vä - gar." Då svor jag i min vre - de: "De skall

inte kom - ma in i min vi - la." *Ant.*

Ä - ra va - re Fadern och Sonen och den he - li - ge An - de.

Så - som det var av begynnelsen, nu är och skall va - ra, från e - vig -

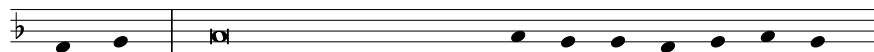

het till e - vig - het. A - men. *Ant.*

Modus 6

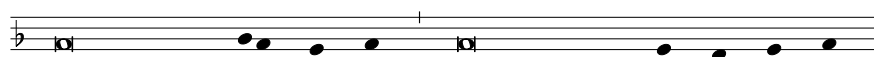
Kom, låt oss höja glädjerop till Her-ren, jubel till vår frälsnings

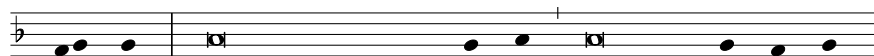
klip - pa. Låt oss träda fram för hans an - sik - te med tack-sä - gel-

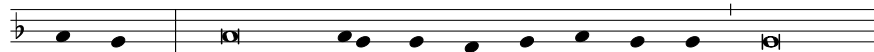
se och höja jubel till ho-nom med lov - sång. *Ant.*

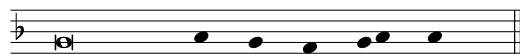
Ty Herren är en väl - dig Gud, en väldig konung ö - ver al - la

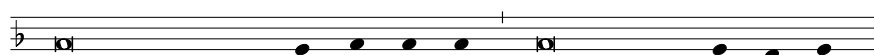
gu - dar. Han har jordens djup i sin hand, och ber - gens höj - der

är hans. Hans är ha - vet, ty han har gjort det, och hans

händer har da - nat det tor - ra. *Ant.*

Kom, låt oss tillbedja och ned - fal - la, låt oss knäböja för Her - ren,

vår ska - pa - re. Ty han är vår Gud, och vi är det folk som han

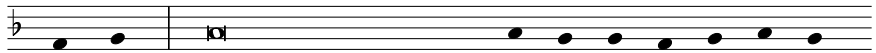

har till sin hjord, vi är får som står un - der hans vård. *Ant.*

Forts. →

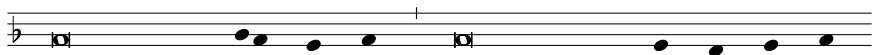
Kom, låt oss höja glädjerop till Her-ren, jubel till vår frälsnings

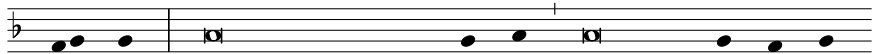
klip - pa. Låt oss träda fram för hans an - sik - te med tack-sä - gel-

se och höja jubel till ho-nom med lov - sång. *Ant.*

Ty Herren är en väl - dig Gud, en väldig konung ö - ver al - la

gu - dar. Han har jordens djup i sin hand, och ber - gens höj - der

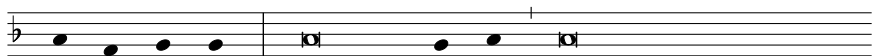
är hans. Hans är ha - vet, ty han har gjort det, och hans

händer har da - nat det tor - ra. *Ant.*

Kom, låt oss tillbedja och ned - fal - la, låt oss knäböja för Her - ren,

vår ska - pa - re. Ty han är vår Gud, och vi är det folk som han

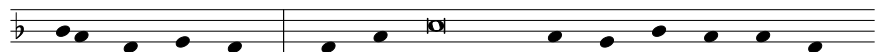

har till sin hjord, vi är får som står un - der hans vård. *Ant.*

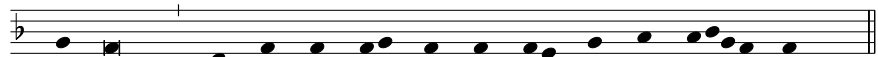
Modus 6*

Kom, låt oss höja gläd - je - rop till Her - ren, jubel till vår

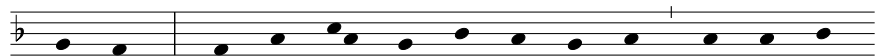
frälsnings klip - pa. Låt oss träda fram för hans an - sik - te med

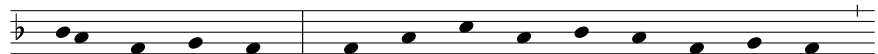
tack - sägelse och hö - ja ju - bel till ho - nom med lov - sång. *Ant.*

Ty Herren är en väl - dig Gud, en väldig konung ö - ver al - la

gu - dar. Han har jor - dens djup i sin hand, och ber - gens

höj - der är hans. Hans är ha - vet, ty han har gjort det,

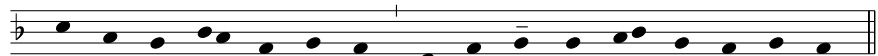
och hans hän - der har da - nat det tor - ra. *Ant.*

Kom, låt oss till - bed - ja och ned - fal - la, låt oss knöböja för

Her - ren, vår ska - pa - re. Ty han är vår Gud, och vi är det

folk som han har till sin hjord, vi är får som står un - der hans vård.

Ant.

Forts. →

O att ni i dag vil - le hö - ra hans röst! För - här - da

inte era hjärtan som i Me - ri - va, såsom på Mas - sas dag i

ök - nen, där e - ra fäder frestade mig, där de prö - vade mig,

fastän de ha - de sett mi - na verk. *Ant.*

I fyrtyo år var det släk - tet mig till le - da, och jag sade: "De

är ett folk som far vil - se med sitt hjär - ta, och de vill inte ve - ta

av mi - na vä - gar." Då svor jag i min vre - de: "De skall

inte kom - ma in i min vi - la. *Ant.*

Ä - ra vare Fa - dern och So - nen och den he - li - ge An - de.

Så - som det var av be - gyn - nel - sen, nu är och skall va - ra,

från e - vig - het till e - vig - het. A - men. *Ant.*

Modus 7

Kom, låt oss hö - ja glädjeron till Her - ren, ju - bel till vår frälsnings

klip - pa. Låt oss trä - da fram för hans an - sik - te med

tack - sä - gel - se och hö - ja ju - bel till ho - nom med lov - sång.

Ant.

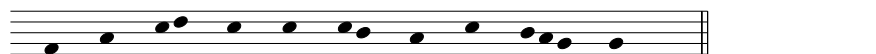
Ty Her - ren är en väl - dig Gud, en väl - dig ko - nung ö - ver

al - la gu - dar. Han har jor - dens djup i sin hand, och ber - gens

höj - der är hans. Hans är ha - vet, ty han har gjort det,

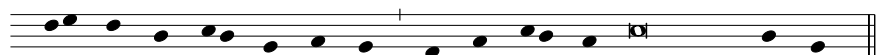
och hans hän - der har da - nat det tor - ra. *Ant.*

Kom, låt oss tillbedja och ned - fal - la, låt oss knä - bö - ja för

Her - ren, vår ska - pa - re. Ty han är vår Gud, och vi är det

folk som han har till sin hjord, vi är får som står under hans vård.

Ant.

Forts. →

O att ni i dag vil - le hö - ra hans röst! För - här - da inte
era hjärtan som vid Me - ri - va, så - som på Mas - sas dag i
ök - nen, där e - ra fä - der fres - ta - de mig, där de prö -
va - de mig, fast - än de ha - de sett mi - na verk. *Ant.*

I fyr - ti - o år var det släktet mig till le - da, och jag sa - de:
"De är ett folk som far vilse med sitt hjär - ta, och de vill inte ve - ta
av mi - na vä - gar." Då svor jag i min vre - de: "De skall
in - te komma in i min vi - la." *Ant.*

Ä - ra va - re Fadern och Sonen och den heli - ge An - de.
Så - som det var av begynnelsen, nu är och skall va - ra, från
e - vig - het till e - vig - het. A - men. *Ant.*

Modus re

Kom, låt oss hö - ja gläd - je - rop till Her - ren, jubel till vår
frälsnings klippa. Låt oss trä - da fram för hans an - sik - te med
tack - sä - gel - se och höja ju - bel till ho - nom med lov - sång. *Ant.*
Ty Her - ren är en väl - dig Gud, en väldig ko - nung ö - ver
al - la gu - dar. Han har jor - dens djup i sin hand, och bergens
höj - der är hans. Hans är havet, ty han har gjort det, och hans
hän - der har da - nat det tor - ra. *Ant.*
Kom, låt oss till - bed - ja och ned - fal - la, låt oss knäböja för
Her - ren, vår ska - pa - re. Ty han är vår Gud, och vi är det folk
som han har till sin hjord, vi är får som står un - der hans vård. *Ant.*

Forts. →

O att ni i dag ville hö - ra hans röst! Förhärda inte e - ra
 hjärtan som vid Me - ri - va, såsom på Massas dag i ök - nen,
 där e - ra fäder frestade mig, där de prö - va - de mig, fastän de
 ha - de sett mi - na verk. *Ant.*

I fyr - ti - o år var det släktet mig till le - da, och jag
 sade: "De är ett folk som far vilse med sitt hjär - ta, och de vill
 inte veta av mi - na vä - gar." Då svor jag i min vre - de:
 "De skall in - te kom - ma in i min vi - la." *Ant.*

Ä - ra va - re Fadern och Sonen och den he - li - ge An - de.
 Så - som det var av begynnelsen, nu är och skall va - ra, från e - vig -
 het till e - vig - het. A - men. *Ant.*

Modus si

Kom, låt oss hö - ja gläd - je - rop till Her - ren, jubel till vår
frälsnings klip - pa. Låt oss trä - da fram för hans an - sik - te med
tack - sä - gel - se och hö - ja ju - bel till ho - nom med lov - sång. *Ant.*
Ty Her - ren är en väl - dig Gud, en väl - dig ko - nung
ö - ver al - la gu - dar. Han har jor - dens djup i sin hand,
och ber - gens höj - der är hans. Hans är havet, ty han har
gjort det, och hans hän - der har da - nat det tor - ra. *Ant.*
Kom, låt oss till - bed - ja och ned - fal - la, låt oss knä - böja för
Her - ren, vår ska - pa - re. Ty han är vår Gud, och vi är det
folk som han har till sin hjord, vi är får som står under hans vård. *Ant.*

Forts. →

O att ni i dag vil - le hö - ra hans röst! Förhärda inte
 e - ra hjär - tan så - som vid Me - ri - va, såsom på Mas - sas
 dag i ök - nen, där e - ra fä - der frestade mig, där de
 prö - va - de mig, fast - än de ha - de sett mi - na verk. *Ant.*

I fyr - ti - o år var det släk - tet mig till le - da,
 och jag sa - de: "De är ett folk som far vil - se med sitt hjär - ta,
 och de vill in - te ve - ta av mi - na vä - gar." Då svor
 jag i min vre - de: "De skall inte kom - ma in i min vi - la." *Ant.*

Ä - ra va - re Fa - dern och So - nen och den he - li - ge
 An - de. Så - som det var av begynnelsen, nu är och skall
 va - ra, från e - vig - het till e - vig - het. A - men. *Ant.*

Modus si

Kom, låt oss hö - ja gläd - je - rop till Her - ren, jubel till vår
frälsnings klip - pa. Låt oss trä - da fram för hans an - sik - te
med tack - sä - gel - se och höja ju - bel till ho - nom med lov - sång. *Ant.*
Ty Her - ren är en väl - dig Gud, en väldig ko - nung ö - ver
al - la gu - dar. Han har jor - dens djup i sin hand, och
ber - gens höj - der är hans. Hans är ha - vet, ty han har
gjort det, och hans hän - der har da - nat det tor - ra. *Ant.*
Kom, låt oss till - bed - ja och ned - fal - la, låt oss knä -
böja för Her - ren, vår ska - pa - re. Ty han är vår Gud, och
vi är det folk som han har till sin hjord, vi är får som
står un - der hans vård. *Ant.*

Forts. →

O att ni i dag vil - le hö - ra hans röst! Förhärda inte e - ra
 hjär - tan så - som vid Me - ri - va, såsom på Mas - sas dag i
 ök - nen, där era fä - der fres - ta - de mig, där de prö - va - de
 mig, fastän de ha - de sett mi - na verk. *Ant.*

I fyr - ti - o år var det släk - tet mig till le - da,
 och jag sade: "De är ett folk som far vil - se med sitt hjär - ta,
 och de vill inte ve - ta av mi - na vä - gar." Då svor jag
 i min vre - de: "De skall in - te komma in i min vi - la." *Ant.*

Ä - ra va - re Fa - dern och So - nen och den he - li - ge
 An - de. Så - som det var av be - gyn - nel - sen, nu är och
 skall va - ra, från e - vig - het till e - vig - het. A - men. *Ant.*